

EVİÇ İLÂHİ

TEHÎ SANMAN SİZ BENİ

Usûl : Sofyan

Güfte : Yunus Emre
Beste : ?

8

Te - hî san - man siz be - ni dost yü - zün gö - rüp gel - dim
Ey - yûb ol - dum te - ni - me ce - fâ kil - dim ca - ni - ma

Bâ - ki dev - ri' rû - zi - gâr dost i - le sü - rüp gel - dim
Çî - gir - dum süb - hâ - nu - ma kurt - lar dü - rü - yüp gel - dim

Å - dem ol - dum dur - ma - dum nef - sin boy - nun vur - ma - dim
Dört ki - ta - bî o - ku - dum Şit i - le bez do - ku - dum

Ya - nil - dum bug - day ye - dim cen - net - den çi - kip gel - dim
Çok o - za - man - dan be - ri he - nüz eg - le - nip gel - dim

Gör - dum ye - di ta - mu - sun se - kiz cen - net ka - pu - sun
Mu - ham - me - di bir ge - ce Hak o - ku - du mî - rá - ce

Kor - ku - dan gü - nâ - hi - ms an - da si - zi - np gel - dim
Ser te - ser yü - ce yü - ce gök - ler sey - re - dip gel - dim

İ - sa ol - dum kud - ret - den Bâ - hâ - ne bir av - ret - den
Ya - li - niz süb - hân i - di Pey - gam - ber - ler cân i - di

8

İ - nâ - yet ol - du Hak - dan ö - lü dir - gö - rüp gel - dim
Yu - nus da pin - hân i - di sû - ret deg - şî - rip gel - dim

Tehî sanman siz beni dost yüzün görüp geldim
Bâki devr-i rûzigâr dost ile sürüp geldim

Oldur söyleyen dilde varlık dostañdur kulda
Varlıgım hep ol ilde ben bunda garîp geldim

Bezirgân matâ'ım çok dest-gîrim üstâdım Hak
Ziyânımı assiya anda deşşirip geldim

Yer ü gök yaratıldı aşk ile bünyâd oldu
Topraga nazar kıldı aksarı durup geldim

Gördüm yedi tamusun sekiz cennet kapusun
Korkudan günahımı anda sızırıp geldim

İsâ oldum kudretden bahane bir avretden
Înâyet oldu Hak'dan ölü dirgörüp geldim

Âdem oldum durmadım nefsin boynun vurmadım
Yanıldım buğday yedim cennetden çıkışıp geldim

Müsâ'yla Tur'a çıktım binbir kelime kıldım
Bu halk bizi ne bilsin anda bilinip geldim

Nuh oldum tufan için çok dürüstüm din için
Dînime dönmemeyen suya boğdurup geldim

Yalan değildir sözüm bak yüzüme aç gözün
Dah'ortülümedi izim us yoldan erip geldim

Cercis olup basıldım Mansûr oldum asıldım
Hallac pamuğu gibi bunda atılıp geldim

Eyyûb oldum tenime cefâ kıldım canıma
Çığirdım sübhânimâ kurtlar dürüyüp geldim

Zekeryâ oldum kaçtım erdim ağaca geçtim
Kanım dört yana saçıp tepem deldirip geldim

Dört kitabı okudum Şît ile bez dokudum
Çok o zamandan beri henüz eğlenip geldim

Muhammed'i bir gece Hak okudu mî'râce
Serteser yüce yüce gökler seyredip geldim

Yalnız sübhân idi peygamberler câniyi (Gân idi)
Yunus'da pinhân idi sûret deşşirip geldim

 İsmet Koçal